

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Divvm Hiob Brevissima, Iohannis Bvgenhagij Pomerani
Scholia, quibus ueteris tralationis nubila dispelluntur**

Bugenhagen, Johannes

Argentorati

VD16 B 9326

Capvt XLII. Respondens autem Hiob Domino dixit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36500

A N N O T A T .

num. Alij autem qui in talibus securi sunt, immo etiam partes aduersarij adiuuant, omnino peribunt. Ex modo huius purgationis non opus est, ut nunc extra Hiob longius petamus.

C A P V T X L I I .

Respondens autem Hiob Domino dixit.

Iam hic agit Hiob pœnitentiam. Qui celat, s. à Deo. Absque scientia, id est, nesciens Deum. Insuper locutus sum) Si omnia uera & sapienter dicta fuissent, quæ dixit Hiob, ut aliqui exponunt, quid hic diceret, insipienter locutus sum? Quæ excedunt scientiam meam, id est, quæ ego non possum comprehendere.

Quoniam non locuti estis rectum, id est, non deprecati estis culpam ut Hiob. Faciem eius suscipiam) orationem eius exaudiam. Non auertam faciem meam à faciebus ipsorum. Fratres sui) amici & cognati.

Mouerunt caput, id est, admirati sunt. Male trās latum. Nam in scripturis mouere caput est irridere. Hic autem non ita habet. Nomen unius uocauit diem, q. d. Claram. Cassiam, q. d. Rosam. Cornustibij)

bij) Stibium est quo se pingunt mulieres. Dedit autē speciosa nomina speciosis sceminis. Nam propter pulchritudinem eos ita uocauit.

Itaq; uides in hoc libro, quod multa dicere de deo, multas scire sententias sacras, ueris aliōqui dictis uincere aduersarium & multa disputare, nondum sit uere agnoscere Deum, et uera illa fides qua sola coram Deo iustificamur. Melius esset, nihil scire ijs, qui scientia contra proximi charitatem abutuntur, ipsi charitate uacui. Nondum enim sciunt, quomodo scire oporteat. Scientia inflat, charitas autem aedificat. Vides hic quoque, quod non possit fieri, ut innocentia & ueritas in iudicio non damnetur imprimis ab ijs, qui se iustos putant, aut alioqui aliquid esse, quales sunt amici Hiob. Quid, si inimici ad Hiob uenissent, nunquid atrocius damnare potuissent? Iniquum uocant & impium, hypocritam, à Deo maledictum, qui tamen interim sibi iustus uideatur. Sed uel hic uiderelicet, longe aliud esse Dei iudicium ac hominum. Iustum enim ipse pronunciat, quem mundus damnat, & eius orationem suscipit pro sanctulis illis damnatis. Præterea hic habes quod maxima tentatio sit, ubi fides impugnatur. Quod enim diabolo prohibitum erat, ne tangeret animam Hiob, amici nituntur perficere. Sed Deo seruante, pius ac timens Deum, ab ore Leuiathan eripitur, ne infidelitate absorbeatur, &

1. Cor. 8.

tur, &

A N N O T A T.

Suprà

27.

tur, & discamus Dei adherere ueritati, etiamsi ratio nostra, & totum regnum inferorum contra eum cōtendat, quibus iuuocato Dei spiritu, confidenter dicamus. Absit à me, ut uos iustos esse iudicem, Donec deficiam, non recedam ab innocentia mea. Iustificatiōnem meam, quam cœpi tenere, non deseram, etiamsi me occiderit, in ipso Deo sperabo. Hoc est, Innocentia mea stat in Deo, sicut iustificatiō mea. Veruntamen uias meas in conspectu eius arguam, & ipse erit saluator meus. Non enim ueniet in conspectum eius omnis hypocrita. Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam, ut iustificeris in sermonibus & promissionibus tuis, & uincas, quum non esse uerax & iustus in sermonibus tuis, ab aduersario in seductionem illorum qui tibi fidunt, iudicaris.

Supr. 13.

Itaque patienter feramus quascunque contradictiones. Nouit Dominus nos eripere, ne fides succumbat, in tempore oportuno. Immo hanc gratiam dabit Deus, ut tum primum maiore fide & fiducia fulciamur, & uere eum patrem agnoscamus, quando aliquando pro fide pugnauerimus, quæ nunquam non impugnatur. Hoc dicit Iacobus capite ultimo. Patientes igitur estote fratres usq; ad aduentum domini. &c.

A N N O T A T I O N U M
I N H I O B F I N I S.